

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: E Cojocari
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

Dosarul nr. 2ra-235/16

Î N C H E I E R E

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursurilor declarate de către:

- Ministerul Justiției al Republicii Moldova;
- Guvernul Republicii Moldova;
- Colodrovschi Igor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Colodrovschi Igor împotriva Guvernului Republicii Moldova, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Doroftei Igor, cu privire la constatarea încălcării art. 6 & 1 din CEDO exprimat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești pentru perioada lunii mai 2015, constatarea art. 6 & 1 din CEDO - exprimat prin lipsa unui proces echitabil în privința primarului general al mun. Chișinău, manifestat prin încetarea procesului contravențional din motivul lipsei fondului locativ disponibil, constatarea încălcării art. 1 Protocolul nr. 1 al Convenției exprimat prin dreptul la protecția proprietății, constatarea încălcării art. 14 CEDO, exprimat prin executarea selectivă și netransparentă a hotărârilor judecătorești încasarea prejudiciului moral în urma constatării încălcărilor ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 19 iunie 2015,

c o n s t a t ă

La 04 mai 2015, Colodrovschi Igor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului RM, Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor, Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Doroftei Igor, cu privire la constatarea încălcării art. 6 & 1 din CEDO, Articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție exprimat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii Curții de Apel Chișinău nr. 3-2380/08 din 28.10.2008, lipsa unui proces echitabil în privința primarului mun. Chișinău exprimat

prin încetarea procesului contravențional din motivul lipsei fondului locativ disponibil, precum și încălcarea dreptului la protecția proprietății; constatarea încălcării articolului 13 din CEDO pe motivul lipsei unui recurs efectiv în legătură cu neexecutarea hotărârii judecătorești din 28.10.2008; constatarea încălcării art. 14 CEDO, exprimat prin executarea selectivă și netransparentă a hotărârilor judecătorești analogice; obligarea pârților ca într-un termen de 3 luni de la data rămînerii definitive a hotărârii judecătorești emise în prezenta speță să întreprindă toate acțiunile necesare în vederea executării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28.10.2008, iar în cazul neexecutării în termenul acordat, pe lângă plățile acordate să-i achite pînă la executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28.10.2008 o dobîndă egală cu rata minimă a dobînzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întârziere, plus trei procente; încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 28.10.2008, instanța de contencios administrativ a Curții de Apel Chișinău a admis cererea lui de chemare în judecată către Primăria mun. Chișinău privind obligarea Primăriei Chișinău de a-1 asigura cu spațiu locativ, emițînd în acest sens hotărîrea nr. 3-2380/08 din 28.10.2008.

La 10.12.2008, Oficiul de executare Centru al Departamentului de Executare al Ministerului Justiției, a emis încheierea nr. 12/1277/08 privind primirea spre executare a documentului executoriu, intentarea procedurii de executare și stabilirea termenului pentru executare benevolă și tot la aceeași dată cu același număr fiind expediată în adresa Primăriei mun. Chișinău pentru executare. În prezent procedura de executare se află în gestiunea executorului judecătoresc Igor Doroftei.

Pentru neexecutarea mai mult de 3 ani a hotărârii judecătorești în cauză, s-a adresat în instanța de judecată în baza prevederilor Legii nr.87 din 2011, obținînd în acest sens 4 hotărîri irevocabile privind recuperarea prejudiciului material și moral cauzat, care au fost și executate.

Astfel, la 21.10.2011, Judecătoria Rîșcani (Bîrnaz) a emis hotărîrea nr. 2- 615/2011 constatînd încălcarea art. 6 § 1 din Convenția europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, urmare a omisiunii de a executa hotărîrea judecătorească definitivă din 28.10.2008, încălcarea art. 13 din Convenție și dispunînd încasarea prejudiciului material în mărime de 33 600,00 lei și 40 000,00 lei prejudiciu moral. Prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2r-2979/11 din 18.04.2012 a fost modificată hotărîrea în partea diminuării prejudiciului moral de la 40 000,00 la 22 000,00 lei, în rest cu menținerea hotărîrii. Decizia Curții de Apel Chișinău fiind irevocabilă. Titlu executoriu emis fiind executat.

La 29.11.2012, Judecătoria Rîșcani (judecător Us A.) a emis hotărîrea nr. 2-13572/12, prin care a admis în parte cererea de chemare în judecată, dispunînd încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul său a 32 300,00 lei cu titlu de prejudiciu material, 10 000,00 lei cu litlu de prejudiciu moral și 135,00 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, în rest acțiunea fiind respinsă ca nefondată. La 03.04.2013, prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-246/13 (Cimpoi, Guzun și Cernat) a fost respins apelul declarat de el, unde a admis apelul declarat de Ministerul Finanțelor. S-a modificat hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29.11.2012, în partea încasării prejudiciului material, micșorînd suma de la 32 300,00 lei la 28 800,00 lei. În partea încasării prejudiciului moral hotărîrea fiind casată și

adoptată o nouă hotărîre în această parte, prin care a fost respinsă pretenția reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată. În rest hotărîrea primei instanțe a fost menținută. La 16.10.2013 prin Decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-2554/13 (Doagă, Cobăneanu, Oprea, Moldovan și Răducanu) a fost respins recursul Ministerului Finanțelor și admis recursul declarat de el. Colegiul CSJ a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 03.04.2013 în partea respingerii pretenției privind repararea prejudiciului moral și a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29.11.2012 în această parte. În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 03.04.2013 a fost menținută. Decizia emisă devenind irevocabilă. Titlu executoriu emis a fost executat.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani (Pruteanu L.) nr. 2-3906/2013 din 20.08.2013, instanța a admis în parte cererea de chemare în judecată înaintată de el în baza Legii nr. 87, constatând încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și considerând drept satisfacție echitabilă pentru repararea prejudiciului moral cauzat admiterea pretenției privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești. S-a dispus încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției cheltuieli de judecată suportate în mărime de 160,00 lei. Pretenția materială privind încasarea prejudiciului cauzat în mărime de 45 000,00 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată. Hotărîrea emisă, fiind contestată în ordine de apel, prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4065/13 din 19.12.2013, a fost casată în partea respingerii cerințelor de încasare a prejudiciului material și moral și în această parte s-a emis o nouă hotărîre prin care a dispus încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a prejudiciului material cauzat prin neexecutarea hotărîrii judecătorești în sumă de 22 500,00 lei și a prejudiciului moral în sumă de 10 000,00 lei. În partea constatării încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și în partea încasării cheltuielilor de judecată hotărîrea Judecătoriei Buiucani a fost menținută. Prin decizia CSJ nr. 2ra-1438/14 din 11.06.2014, instanța de recurs a admis recursul Ministerului Justiției și a modificat decizia Curții de Apel Chișinău din 19.12.2013 micșorînd prejudiciul moral de la 10 000,00 lei pînă la 3 000,00 lei și prejudiciul material de la 22 500,00 lei pînă la 7 500,00 lei pentru perioada 31.04.2013-30.06.2013, în rest decizia Curții de Apel Chișinău fiind menținută. Prin încheierea nr. 2ds-56/14 din 23.07.2014, CSJ a fost corectat greșeala strecurată în partea motivată a deciziei din 11.06.2014 înlocuind sintagma „... *pentru perioada 31.04.2013-30.06.2013...*” cu sintagma „... *pentru perioada 01 aprilie 2013 -30 iunie 2013...*”.

La 28.05.2014 Judecătoria Buiucani mun. Chișinău a emis hotărîrea nr. 2-2577/14 prin care a admis în parte cererea de chemare în judecată înaintată de I.Colodrovschi, constatând încălcarea art. 6 CEDO și a dispus încasarea prejudiciului material în mărime de 16 500,00 lei, prejudiciu moral în mărime de 5 000,00 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 200,00 lei. La 21.10.2014 Curtea de Apel Chișinău prin decizia nr. 2a-2970/14 a dispus menținerea hotărîrii Judecătoriei Buiucani din 28.05.2014. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-437/15, recursul Ministerului Justiției declarat împotriva deciziei CA Chișinău din 21.10.2014 a fost recunoscut inadmisibil, încheierea fiind irevocabilă.

Menționează reclamantul că, pe lîngă cele 4 pricini menționate mai sus, în prezent, pe rolul instanțelor naționale se află altele două cauze intentate în baza Legii

nr. 87 din 2011.

La 24.10.2014, Judecătoria Buiucani a emis hotărârea nr. 2-4476/14 prin care s-a dispus admiterea în parte a cererii lui I. Colodrovschi, privind constatarea încălcării art. 6 CEDO și art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, a dispus încasarea prejudiciului material în mărime de 15 000,00 lei și a prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei, pentru neexecutarea hotărârii judecătorești din 28.10.2008 în perioada 01.07.2013-31.12.2013 și încasarea cheltuielilor de judecare a pricinii în mărime de 200,00 lei. Prin decizia CA Chișinău (nr. 2a-5040/2014 din 21.01.2015 a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani din 24.10.2014, la momentul adresării cu cererea de chemare în judecată dată dosarul în cauză se află la CSJ pentru examinare în ordine de recurs).

La 04.02.2015, Judecătoria Buiucani mun. Chișinău a emis hotărârea nr. 2-1146/15, dispunând admiterea parțială a cererii de chemare în judecată înaintată de I. Colodrovschi, constatând încălcarea art.6 paragraful 1 CEDO, art. 1 Protocolul 1 al Convenției și dispunând recuperarea prejudiciului material în mărime de 24 500,00 lei, prejudiciu moral - 3 000 lei, și 200,00 lei — cheltuieli de judecată. A menționat reclamantul că la momentul adresării cu cererea dată dosarul se află la examinare în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău.

Susține că prin încheierea instanțelor de judecată a fost încetată procedura contravențională intentată în privința Primarului General - Chirtoacă Dorin în baza prevederilor art. 318 Cod Contravențional.

Astfel, la 24.12.2014, Judecătoria Centru mun. Chișinău a emis hotărârea nr. 4-1520/14 prin care a dispus încetarea procesului contravențional în privința lui Chirtoacă Dorin din motivul lipsei faptului contravențional, iar la 11.03.2015, Curtea de Apel Chișinău a menținut hotărârea de încetare a procesului contravențional în privința lui Chirtoacă Dorin. Instanțele au reținut în concluzie că, există o decizie a Consiliului municipal Chișinău prin care se declară lipsa fondului locativ liber în mun. Chișinău.

Consideră reclamantul că, debitorul (Primăria și Conciliul Municipal Chișinău) selectiv și netransparent execută unele hotărâri judecătorești de asigurare cu spațiu locativ cum ar fi: Decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 10/3 din 05.08.2010, Procesul-verbal nr.031-65r/2013 din 02.12.2013 și Decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 359-d din 02.06.2009, nr. 799-d din 08.08.2012.

A sesizat și Primăria și Consiliul Municipal Chișinău exprimându-și disponibilitatea de a negocia eventuale condiții de încheiere a unei tranzacții de împăcare pe cale amiabilă în schimbul renunțării la procedura de executare, însă debitorii nu s-au arătat interesați de a soluționa întrebarea.

Consideră reclamantul că, calitatea lui de victimă este imbatabilă, chiar în pofida faptului că i-au fost recuperate prejudiciile materialele și morale cauzate de neexecutarea hotărârii judecătorești privind asigurarea cu spațiu locativ. Se consideră o victimă a justiției moldovenești incapabile și neprotejată în fața sistemului judiciar și al autorităților de stat de ai apăra dreptul recunoscut și garantat. Problema executării hotărârilor judecătorești privind acordarea spațiului locativ este una sensibilă la care atât autoritățile responsabile de executare cât și celelalte se fac a fi neuzite preferind să evite acest subiect.

Astfel, pretinde că, în calitate de victimă îi sunt încălcate drepturile prevăzute și garantate de Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor Omului și anume: art.

art. 6 & 1, 13, 14 din Convenție și art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, iar în sprijinul acestor afirmații aduce următoarele argumente și anume neexecutarea hotărârii judecătorești definitive urmare a patru procese civile examinate definitiv și irevocabile în baza Legii nr. 87 din 2011 care, printre altele, a fost instituită de către Republica Moldova drept un remediu intern eficient în apărarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești definitive nu a pus capăt acestor încălcări și reieșind din conținutul acestei legi nici nu există un mecanism care să permită înlăturarea eventualelor încălcări. Această lege este utilizată de către autoritățile judiciare naționale doar la recuperarea prejudiciilor materiale și morale suportate fără să garanteze în speță executarea hotărârii judecătorești. Prin urmare, având în vedere că utilizarea legii nr. 87 din 2011 nu-i asigură respectarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești definitive, consideră că lipsește eficiența acestui remediu instituit care ar permite înlăturarea eventualelor încălcări aduse dispozițiilor Convenției, iar absența unui asemenea recurs dreptul intern constituie în opinia instanței europene o încălcare a acestei obligații și deci a prevederilor Convenției CEDO a reiterat că Statul are obligația de a înceta exercitarea faptului ilicit, de a repara consecințele trecute ale faptului ilicit, precum și de a evita încălcările similare ce ar putea interveni ulterior (de a nu repeta faptul ilicit). Prin urmare, un remediu nu poate fi considerat că există, dacă lipsește eficiența acestuia, iar aceasta se justifică și prin faptul că aflarea sa într-un cerc vicios, îl determină sistematic deja să se adreseze în instanța de judecată pentru recuperarea prejudiciilor cauzate. Totodată, dovezile care demonstrează faptul că debitorul (Primăria mun. Chișinău și CM Chișinău) în lipsa unor criterii clar stabilite, netransparent și selectiv execută hotărâri judecătorești de asigurare cu spațiu locativ, iar executarea acestora se realizează sub diferite forme (alocarea mijloacelor financiare, acordare spații locative, acordare a terenuri pentru construcții).

Consideră că este discriminat și în raport cu reclamanții care s-au adresat la CEDO, or atât statul reprezentat de instituțiile sale, cât și debitorul (autoritatea publică locală din Chișinău) găsește soluții și execută acele cauze care deja se află pe rolul Curții Europene, încheind diferite tranzacții de împăcare la nivel național, iar pentru reclamanții din care face și el parte nu se întreprinde absolut nici o acțiune în sensul soluționării situației existente.

Prin încălcarea dreptului la un proces echitabil i se încalcă și dreptul la protecția proprietății consfințit în Articolul nr. 1 al Protocolului nr. 1 al Convenției. Prin urmare obligația Primăriei mun. Chișinău de a-i acorda spațiu locativ presupune acordarea dreptului de folosință asupra bunului imobil.

Consideră necesar și menționează că, încălcarea acestui drept este destul de esențială în situația în care are la întreținere o fetiță de 6 ani și un băiețel de un an, iar nerespectarea acestui drept îl lipsește de asigurarea condițiilor de trai decente, totodată, suportând cheltuieli materiale și suferințe morale care de altfel le simte întreaga familie deja 7 ani la rând.

Dat fiind faptul că, prin prezența cerere nu urmărește o îmbogățire nejustificată, menționează că, prejudiciul material a fost recuperat de către instanțele judecătorești în baza celor 4 cauze examinate definitiv pentru perioada 01.01.2009 - 31.12.2013 (60 luni de zile).

Cu referire la prejudiciul moral menționează că, pentru perioada de 60 de luni de zile (perioadă pentru care există hotărâri irevocabile) i-a fost recuperat prejudiciu moral

în mărime de 40 000,00 lei (circa 2000 Euro) ceea ce constituie câte 666,67 lei/lună (aproximativ 33 Euro). Evident că această sumă este una departe de a fi echitabilă în raport cu perioada de neexecutare, gradul de suferințe morale suportate precum și aflarea lui într-un cerc vicios al presupusului remediu instituit și necesitatea recuperării prejudiciilor prin instanțele judecătorești, în pofida faptului că de fiecare dată invocă ineficiența actelor de justiție emise anterior. De asemenea, fiind într-o situație stupidă și anume de a lupta cu statul pentru nerespectarea drepturilor garantate. Deși a sesizat autoritățile interesate în repetate rânduri, totuși nici una din ele nu a manifestat un interes de a soluționa problema abordată, lăsând de înțeles că nici nu va fi soluționată. Evident că lipsa unei responsabilități nici nu poate determina autoritățile să se implice.

Insistă și declară că, epuizarea căilor de recurs intern instituite nu au fost suficiente și eficiente să-i acopere prejudiciul moral pentru stresul și suferințele avute, or, de fiecare dată mai tare se stresa, fiind nevoit să se adreseze în judecată. Evident că starea lui se simte și în familie, având doi copii minori la întreținere.

Consideră reclamantul că, prejudiciul moral cauzat ar constitui suma de 100 000 lei, care este una echitabilă și care corespunde cu gradul de suferințe suportate, precum și în măsură să determine autoritățile responsabile de executarea hotărârii judecătorești să întreprindă măsuri concrete în vederea executării și să nu mai admită repetarea faptului ilicit.

Având în vedere că hotărârile judecătorești emise până în prezent în baza Legii nr. 87 din 2011 se dovedesc a fi ineficiente în privința executării hotărârii Curții de Apel Chișinău privind asigurarea cu spațiu locativ, precum și pornind de la faptul că prezenta cerere la fel se examinează prin prisma Legii nr.87 din 2011, consideră că instanța de judecată poate și este în drept și obligată să aplice jurisprudența CEDO, potrivit căreia înalta Curte, în scopul evitării încălcărilor similare constatate ce ar putea interveni ulterior, precum și asigurarea executării deciziei pronunțate, odată cu pronunțarea Deciziei acordă un termen de 3 luni pentru executare, iar la expirarea acestuia obligă statul pârît să achite pe lângă plățile acordate și o dobândă de întârziere egală cu rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întârziere, plus trei procente.

Astfel, prin analogie la practica judiciară a CEDO, consideră necesar a obliga Statul ca întrun termen de 3 luni de la data rămînerii definitive a hotărârii judecătorești emisă în prezenta speță să întreprindă toate acțiunile necesare în vederea executării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 15.10.2008, iar în cazul neexecutării în termenul acordat pe lângă plățile acordate să-i achite până la executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28.10.2008 o dobândă egală cu rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întârziere, plus trei procente.

Solicită reclamantul, constatarea încălcării art. 6 § 1 din CEDO, Articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție exprimat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-2380/08 din 28.10.2008, lipsa unui proces echitabil în privința primarului mun. Chișinău exprimat prin încetarea procesului contravențional din motivul lipsei fondului locativ disponibil, precum și încălcarea dreptului la protecția proprietății, constatarea încălcării articolului 13 din CEDO pe motivul lipsei unui recurs efectiv în legătură cu neexecutarea hotărârii judecătorești din 28.10.2008, constatarea încălcării art. 14 din CEDO, exprimat prin

executarea selectivă și netransparentă a hotărârilor judecătorești analogice, obligarea pârților ca într-un termen de 3 luni de la data rămânerei definitive a hotărârii judecătorești emise în prezenta speță să întreprindă toate acțiunile necesare în vederea executării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28.10.2008, iar în cazul neexecutării în termenul acordat, pe lângă plățile acordate să-i achite pînă la executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28.10.2008 o dobîndă egală cu rata minimă a dobînzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întârziere, plus trei procente și încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

La 19 iunie 2015, reclamantul a înaintat o cerere de concretizare a cerințelor prin care renunță la cerința din cererea inițială cu privire la constatarea încălcării articolului 13 din CEDO pe motivul lipsei unui recurs efectiv în legătură cu neexecutarea hotărârii judecătorești din 28.10.2008.

Astfel, solicitînd instanței constatarea încălcării art. 6 & 1 din CEDO exprimat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești pentru perioada lunii mai 2015, constatarea art. 6 & 1 din CEDO exprimat prin lipsa unui proces echitabil în privința primarului general al mun. Chișinău, manifestat prin încetarea procesului contravențional din motivul lipsei fondului locativ disponibil, constatarea încălcării art. 1 Protocolul nr. 1 al Convenției exprimat prin dreptul la protecția proprietății, constatarea încălcării art. 14 CEDO, exprimat prin executarea selectivă și netransparentă a hotărârilor judecătorești, încasarea prejudiciului moral în urma constatării încălcărilor.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 iunie 2015:

- cererea de chemare în judecată înaintată de Colodrovschi Igor s-a admis parțial;

- s-a constatat încălcarea art. 6 & 1 din CEDO exprimat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2008, pentru perioada lunii mai 2015;

- în rest, pretențiile reclamantului Colodrovschi Igor cu privire la constatarea art. 6 & 1 din CEDO exprimat prin lipsa unui proces echitabil în privința primarului general al mun. Chișinău, manifestat prin încetarea procesului contravențional din motivul lipsei fondului locativ disponibil, constatarea încălcării art. 1 Protocolul nr.1 al Convenției CEDO exprimat prin dreptul la protecția proprietății, constatarea încălcării art. 14 CEDO, exprimat prin executarea selectivă și netransparentă a hotărârilor judecătorești și încasarea prejudiciului moral în urma constatării încălcărilor, s-au respins ca neîntemeiate.

La 25 iunie 2015 și 22 septembrie 2015, hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel de către Colodrovschi Igor, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 06 iulie 2015 și 12 octombrie 2015, hotărîrea instanței de fond a fost contestată de Guvernul RM care solicită admiterea cererii de apel, casarea hotărîrii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

La 12 octombrie 2015, hotărîrea instanței de fond a fost contestată cu apel de Ministerul Justiției, care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, au fost respinse, ca neîntemeiate, cererile de apel declarate de către apelanții Colodrovschi Igor, Guvernul

RM, Ministerul Justiției și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 iunie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 04 decembrie 2015, în termenul prevăzut de lege, Ministerul Justiției a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii primei instanțe eronat a interpretat dreptul material prevăzut de Legea 87 din 21.04.2011. Menționează recurentul că, hotărîrea a cărei neexecutare se invocă obligă administrația publică locală să acorde spațiu locativ în posesie și folosință și nicidecum în proprietate privată.

Tot la 04 decembrie 2015, în termenul prevăzut de lege, recurs a declarat și Guvernul RM, invocînd argumente similare celor invocate de Ministerul Justiției, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate ca fiind neîntemeiată.

La 07 decembrie 2015, în termenul prevăzut de lege, recurs a declarat și Colodrovschi Igor. Reiterarînd motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a solicitat, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe în partea respingerii pretențiilor înaintate cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri cu admiterea integrală a cerințelor formulate în cererea de chemare în judecată și de concretizare a cerințelor.

Examinînd temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Ministerul Justiției, Guvernul RM și Colodrovschi Igor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Ministerul Justiției, Guvernul RM și Colodrovschi Igor ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Guvernul Republicii Moldova și Colodrovschi Igor se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță